

Upírské
denníky 6

TEMNÉ SILY

L.J. SMITHOVÁ

FRAGMENT

Upírske denníky 6

- Temné síly

Aj v tlačenej verzii.

Objednať si môžete na stránke
www.fragment.sk

čítanie pre radosť a poučenie

Ďalšie e-knihy v edícii:

Upírske denníky 1 – Prebudenie

Upírske denníky 2 – Súboj

Upírske denníky 3 – Zbesilosť

Upírske denníky 4 – Temnota

Upírske denníky 5 – Návrat

L. J. Smithová

Upírske denníky 6 - Temné síly – e-kniha

Copyright © Fragment 2011

Všetky práva sú vyhradené.

Nijaká časť tejto publikácie sa nesmie rozširovať
bez písomného súhlasu majiteľov práv.

Upírské deníky 6

TEMNÉ SILY L.J.SMITHOVÁ

*Kathryn Jane Smithovej,
mojej nebohej matke, s láskou*

V prvých dňoch po návrate zo zahraničia ju Stefan ukladal do postele skoro, aby sa zohriala. Potom s ním mohla pracovať na počítači a písať denník, do ktorého zapisovala svoje úvahy o tom, čo sa v ten deň udialo, a on k tomu pridával vlastné dojmy.

Teraz ten denník otvorila a zúfalo sa posunula na koniec.

A tam to bolo.

*Najdrahšia Elena,
vedel som, že skôr alebo neskôr sa sem pozrieš. Dúfam,
že to bude skôr.*

Miláčik, som presvedčený, že teraz sa už o seba dokážeš postarať. Napokon, ešte som nestretol silnejšie a nezávislejšie dievča, ako si Ty.

*To znamená, že prišiel čas. Prišiel čas, aby som sa po-
bral preč. Keby som tu zostal, znovu by som z Teba urobil
upírku – a obidvaja vieme, že to sa nesmie stať.*

*Prosím, odpusť mi. Prosím, zabudni na mňa. Nech-
cem odísť, láska, ale musím.*

*Ak budeš potrebovať pomoc, Damon mi dal slovo, že
Ťa ochráni. Nikdy by Ti neublížil, a kým je nablízku, zlo
vo Fell's Church sa na Teba neopováži siahnuť.*

Môj miláčik, môj anjel, vždy Ťa budem milovať...

Stefan

*P. S. Aby som Ti pomohol v skutočnom živote, nechaj
som Ti peniaze na ďalší rok podnájom u pani Flowerso-
vej. V podlahe pod druhou doskou od steny oproti posteli
je okrem toho ešte dvadsaťtisíc dolárov v stodolárových
bankovkách. Za ne si zariad' budúcnosť s tým, koho si vy-
berieš.*

*Ak budeš niečo potrebovať, Damon Ti pomôže. Ak bu-
deš potrebovať radu, dôveruj jeho úsudku. Láska moja,
vieš, aké je ťažké odísť? Hoci je to pre Tvoje dobro?*

Elena dočítala list.

Potom zostala sedieť.

Po toľkom hľadaní napokon našla odpoveď.

Zmohla sa len na výkrik.

Ak budeš niečo potrebovať, Damon Ti pomôže... Ak

budeš potrebovať radu, dôveruj jeho úsudku... Ani sám Damon by si nenapísal nehanebnejšiu reklamu.

A Stefan je preč. Aj jeho šaty. Aj jeho topánky.

Opustil ju.

Nový život...

Tak ju našli Bonnie a Meredith, načisto vystrašené, lebo im nik nedvíhal telefón. Prvý raz, odkedy Stefan na ich žiadosť prišiel zabiť monštrum, sa mu nevedeli dovolať. No monštrum bolo mŕtve a Elena...

Elena sedela pred Stefanovým šatníkom.

„Zobral si aj topánky,“ povedala ticho, bez emócií. „Všetko zobral. A za izbu zaplatil na rok dopredu. A večera mi kúpil jaguar.“

„Elena...“

„Nechápate?“ zvolala Elena. „Toto je moje prebudenie. Bonnie predpovedala, že bude prudké a náhle a že vás budem obidve potrebovať. A Matt?“

„Jeho meno sa nespomínalo,“ chmúrne povedala Bonnie.

„Aj tak budeme potrebovať jeho pomoc,“ vážne mienila Meredith.

„Už keď sme sa so Stefanom prvý raz dali dohromady – predtým, ako som sa stala upírkou –, vedela som,“ zašepkala Elena, „že raz príde čas, keď si vezme do hlavy, že ma pre moje vlastné dobro opustí.“ Udrela päšťou po dlážke tak silno, že si mohla ublížiť. „Vedela som to,

no myslela som si, že pri tom budem a vyhovorím mu to! Je taký statočný, taký obetavý! A teraz... je preč.“

„Tebe je jedno,“ zamrmlala Meredith s očami upretými na Elenu, „či zostaneš človekom, alebo sa staneš upírkou?“

„Máš pravdu, je mi to jedno! Keď môžem byť s ním, na ničom mi nezáleží. Keď som bola ešte napoly duch, vedela som, že ma nemôže zmeniť. Teraz som človek a podlieham zmene rovnako ako všetci ostatní ľudia – no nezáleží na tom.“

„Možno práve to je prebudenie,“ znovu zamrmlala Meredith.

„Alebo to, že jej nepriniesol raňajky,“ povedala ešte stále rozrušená Bonnie. Vyše tridsať minút hľadela do plameňa a pokúšala sa telepaticky skontaktovať so Stefanom. „Buď nechce odpovedať, alebo nemôže,“ povedala a všimla si, že Meredith prudko krúti hlavou, až vtedy, keď už tie slová vyslovila.

„Ako to myslíš, že nemôže?“ zhíkla Elena a nadvihla sa na dlážke.

„Neviem! Elena, to bolí!“

„Je v nebezpečenstve? Rozmýšľaj, Bonnie! Bude pre mňa trpieť?“

Bonnie pozrela na Meredith, ktorá jej každým milimetrom svojho grációzneho tela naznačovala „nie“. Potom pozrela na Elenu, ktorá sa dožadovala pravdy. Zavrela oči. „Nie som si istá,“ povedala.

Pomaly ich otvorila a čakala, že Elena vybuchne. No nič sa nestalo. Elena len sklopila viečka a stisla pery.

„Kedysi dávno som prisahala, že ho dostanem, aj keby nás to malo obidvoch zabiť,“ povedala potichu. „Ak si myslí, že môže len tak odísť – pre moje dobro alebo z akéhokoľvek iného dôvodu –, mýli sa. Najprv pôjdem za Damonom, keď si to Stefan tak veľmi želá. A potom sa vyberiem za ním. Nieкто mi povie, kde mám začať. Nechal mi dvadsaťtisíc dolárov. Použijem ich na to, aby som ho našla. Keď sa mi pokazí auto, pôjdem peši, a keď už nebudem vladať chodiť, budem sa plaziť. No nájdem ho.“

„A nepôjdeš sama,“ ubezpečila ju Meredith. „Sme s tebou, Elena.“

„A potom, ak to spravil dobrovoľne, si to s ním vybavím.“

„Ako chceš, Elena,“ povedala Meredith, ešte stále chlácholivo. „Len ho najprv nájdime.“

„Jeden za všetkých a všetci za jedného!“ zvolala Bonnie. „Privedieme ho naspäť a oľutuje to – alebo možno ani nie,“ dodala náhlivo, keď Meredith znovu pokrútila hlavou. „Elena, nie! Neplač,“ dodala sekundu predtým, ako sa Elena rozplakala.

„Takže Damon prisahal, že sa o Elenu postará. A Damon je posledný, kto dnes ráno videl Stefana,“ podotkol Matt, keď ho priviedli a vysvetlili mu, čo sa stalo.

„Áno,“ pokojne prikývla Elena. „Lenže ak si myslíš, že Damon by bol schopný niečo vykonať, aby Stefana odo mňa oddelil, mylíš sa, Matt. Damon nie je taký, ako sa nazdávate. Naozaj sa tej noci pokúšal zachrániť Bonnie. A trpel, keď ste ho znenávideli.“

„Myslím, že je to dôkaz jeho motívu,“ prehodila Meredith.

„Nie. Vypovedá to o jeho charaktere. Je to dôkaz, že Damon je citlivý a môže mať vzťah k ľudským bytosťam,“ kontrovala Elena. „Okrem toho by Stefanovi neublížil, lebo... no, kvôli mne. Vie, že by tým zničil mňa.“

„Tak prečo mi neodpovedá?“ krútila hlavou Bonnie.

„Možno preto, že keď bol s nami naposledy, gánili sme naňho ako na démona,“ vzdychla Meredith, ktorá mala asi najviac zmyslu pre spravodlivosť.

„Tak mu povedz, že ho prosím o odpustenie,“ riekla Elena. „A že sa s ním chcem porozprávať.“

„Cítim sa ako komunikačné zariadenie,“ zamračila sa Bonnie, no do každého zavolania vkladala celé srdce i dušu. Až ju to napokon vyčerpalo.

Elena musela priznať, že je to zbytočné.

„Možno dostane rozum a zavolá on teba,“ vzdychla Bonnie. „Zajtra.“

„Dnes v noci zostaneme s tebou,“ vyhlásila Meredith. „Bonnie, telefonovala som tvojej sestre, že prespíš u mňa. Teraz zavolám ockovi a poviem mu, že prespím u teba. Matt, prepáč, nie si pozvaný.“

„Vďaka,“ odsekol. „Mám ísť domov peši?“

„Nie, choď mojím autom,“ navrhla Elena. „No, prosím ťa, skoro ráno mi ho privez. Nechcem, aby to bolo niekomu podozrivé.“

Tej noci sa dievčatá uložili na spánok ako za stredoškolských čias: v čistých obliečkach od pani Flowersovej (nečudo, že sa vrhla do veľkého prania, asi to tušila, pomyslela si Elena), odtlačili nábytok k stene a na dlážke si rozložili spacáky. Hlavy dali dohromady a telá mierili zo stredu ako lúče alebo spice kolesa.

Toto je prebudenie, pomyslela si Elena.

Toto je ono. Keď viem, že nemôžem byť sama. Som rada, že sú tu Meredith a Bonnie so mnou. Ani neviem vyjadriť, čo to pre mňa znamená.

Automaticky prešla k počítaču, chcela si niečo zaznačiť do denníka. No po prvých slovách ju znovu prepadol plač a bola rada, keď ju Meredith vzala za plecía a donútila vypiť horúce mlieko s vanilkou, škoricou a muškátovým orieškom. Potom jej Bonnie pomohla zahrabať sa do prikrývok a držala ju za ruku, kým nezaspala.

Matt sa vracal domov neskoro, keď už zapadalo slnko. Preteky s tmou, pomyslel si náhle. Snažil sa nedať rozptýliť vôňou drahého interiéru jaguara. V podvedomí však stále uvažoval. Dievčatám nechcel nič povedať, ale na Stefanovom rozlúčkovom liste ho čosi trápilo. Musel si však najskôr overiť, či ho to len nedráždi urazená hrdosť.

Prečo Stefan ani slovom nespomenul nikoho z nich? Eleniných priateľov z minulosti a z prítomnosti? Človek by si myslel, že niečo napíše aj o dievčatách, aj keby na Matta pre bolesť, s ktorou opúšťal Elenu, zabudol.

Alebo ešte niečo? Áno, niečo tam bolo, no nevedel čo. Pred očami sa mu mihotal len nejasný obraz, spomienka na posledný rok školy. A na pani Hildenovú, angličtinárku.

Napriek úvahám šoféroval opatrne. Na dlhej jednodružicovej ceste z penziónu do mestečka Fell's Church sa sotva mohol celkom vyhnúť Starému lesu. Mohol však ostražito hľadiť dopredu.

Uvidel spadnutý strom, len čo vyletel zo zákruty, a dupol na brzdy, až auto so škripotom zastalo takmer priečne cez cestu.

Až potom sa zamyslel.

Prvou inštinktívnou reakciou bolo volať na mobil Stefanovi. Ten by strom vládol zdvihnúť. Rýchlo si však uvedomil, že to nepôjde. Tak čo teraz? Zavolá dievčatám?